407018801

దాన ధర్మము లేక దయయు సత్యము లేక
మానసంబున మంచి నీతి లేక
చెడుగుణంబుల తోడ చెలరేగుచున్నట్టి
మనుజుడిలను పరమునందు సుఖంబులందలేడు.

ప్రేమస్వరూపులారా!

ధృఞ్ అనే ధాతువునుండియే ధరణి అనే పదము ఆవిర్భవించింది. ధరణి అనగా ధర్మము సమస్త లోకములకు యేకరీతిగా కట్టిపెట్టునటువంటిది. సమస్త జీవకోటిని యేకరీతిగా నిలబెట్టునటువంటిది. ధర్మో విశ్వస్య ధర్మేవ ప్రతిష్ఠ అనగా ఇదే ధర్మము, ఇది ధర్మము అని స్వయముగా శాసించినది. ధర్మ సర్వప్రతిష్ఠితం. అనగా ఇది ధర్మము అని స్వయముగా చెప్పే అధికారము కలది. ఈ ధర్మము ప్రత్యక్ష ప్రమాణముల చేతగాని, అనుమాన ప్రమాణముల చేతగాని, యిది హేతువాదమునకు కూడా తెలియనిది. ఇది శబ్ద ప్రమాణమైన ఒక్క వేదము మాత్రమే తెల్పుటకు అధికారము కలది.

వేదమనగా ఏమిటి? వేత్తి ఇతి వేదః అనగా ప్రతి విషయము కూడను విపులముగా తెలియజేయునది. ధనుర్వేదము, ఆయుర్వేదము, నాట్యవేదము, సామవేదము అని అనేక విధములుగా యీ వేదములకు ముందు కొన్ని పదములు వుచ్చరిస్తూ యిది ప్రబోధిస్తూ వచ్చింది. అయితే వేదమునకు పూర్వము వుండిన పదము యొక్క శాస్త్రమును ప్రబోధించునదే యీ వేదమని స్పష్టమగుచున్నది. నాట్యవేదము. వేదమునకు పూర్వపదము నాట్యము అనగా నాట్యశాస్త్రమును తెలుపునదే యీ నాట్యవేదము. ఆయుర్వేదము. ఆయుః అనే పదమునకు పూర్వము వుండిన పదము కనుక యీ ఆయుర్వేదమును గురించి చెప్పు శాస్త్రమే యీ ఆయుర్వేదమని పేరు వచ్చింది. వేదము అనగా తెలియజేయునది అని అర్థము. దేనిని తెలియజేయును. వేదమునకు పూర్వపదము ఏదివున్నదో దాని యొక్క శాస్త్రమును తెలియజేయును. అయితే ధర్మమోక్షములు రెండు కూడను అతీంద్రియములు బుద్ధికి గోచరమయ్యేవి కావు. కనుక అతీంద్రియ రూపము ధరించిన యీ ధర్మమోక్షముల యొక్క తత్వాన్ని ఒక విధముగా వేదము తెలియజేస్తుంది. యీ ధర్మమోక్షములకు సాధనరూపములైన యజ్ఞయాగాది క్రతువులను తెలియజేస్తుంది. డైరెక్టుగా ధర్మము మోక్షము అనే వానిని తెలియజేసే అధికారము వేదమునకు కూడను లేదు. కనుకనే న కర్మణా న ప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వమానసు అనగా ధనము చేతగాని, సంపద చేతగాని యింకే విధమైన పుణ్యకర్మల చేతగాని యీ అమృతత్వమనే మోక్షము ప్రాప్తించదని వేదమే నుడివింది. అయితే యీ ధర్మమోక్షములనేవి క్రియారూపములో అనగా సత్య

క్షుల చేత ఆచరించబడి తద్వారా యీ స్థానమును పొందే అధికారము కల్గినది. కనుకనే దానికి వేదమని పేరు వచ్చింది.

వైదిక, లౌకిక కర్మలను ప్రబోధించునది కనుకనే దానికి ఒక విధమైన నూతనమైన పేరును మను చక్రవర్తి బోధించాడు. అనగా మానవత్వములో నిత్యజీవితమును సక్రమార్గములో నడిపే నిమిత్తమై కర్మలాచరించే స్థానమునకు విధాన అనే పేరును సృష్టించాడు. కాని కలియుగమునందు లెజిస్లేటివ్ అసంబ్లీయిలాంటి ప్రజా నేతులను, ప్రజా శాస్త్రములను ప్రజాని బంధనలను శాసించే భవనములకు విధాన సౌధములని పేరుపెడుతూ వచ్చారు. విధాన మనగా శాసించే ప్రధానస్థానమని. కనుకనే యీ వేదము యొక్క తత్వాన్ని చక్కగా అర్థము చేసుకొనలేక నానార్థములను పెంచి అనర్థములను స్వీకరించి, యదార్థములు త్యజించి మానవత్వమును నిరర్థకము చేసుకొనేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నారు. ధర్మమనే పదము చాలా విశాలమైనది. జగత్తునే ఆవరించినది. సమస్త జగత్తు కూడను ధర్మము చేత కట్టబడినది. జగత్తే ధర్మము చేత నిలువబడినది. అట్టి సర్వవ్యాపకత్వమైన యీ ధర్మమును ప్రచారము చేయుటములో వుండిన అంతరార్థము యేమిటి? ఏదో కొన్ని స్థానముల యందుండి కొన్ని స్థానములలో లేని స్థితిలో వుండినప్పుడే లేనిస్థానములో ప్రచారము చేయవలసి వస్తుంది. సర్వత్రా వుండిన స్వరూపమునకు ప్రచారమెందులకు?

అయితే ధర్మము సర్వత్రా వుండినప్పటికి నిప్పును నివురు కప్పినట్లుగా నీళ్లను పాచి కప్పినట్లుగా, కన్నును పొరకప్పినట్లుగా యీ ధర్మమును అజ్ఞాన అహంకారమనే నివురుచే కప్పబడుటంచేత యీ నివురును తీసివేసి నిజమైన స్వస్వరూపమును ప్రపంచమునకు నిరూపింప చేయటమే. దీనికే ప్రచారమని పేరుపెడుతూ వచ్చారు. కనుక ధర్మప్రచారమనునది కేవలము లేని దానిని ప్రచారము చేయుటము కాదు. ఈ ప్రచారమునకు మూలాధారము ఆచారమే. మనము ఆచరించినప్పుడే ధర్మము సరైన స్థాయిలో ప్రచార ప్రబోధలకు సరైన అర్హతను సంపాదించుకుంటుంది. నేడు జగత్తునందు ప్రచార ప్రబోధలు సన్నగిల్లటంచేతనే యీ ధర్మము, సత్యము, న్యాయము అనేవి కేవలము అగోచరమై పోయాయి. అదృశ్యమైపోయాయి. అనగా ఏమిటి? కన్పించటంలేదు. వున్నవి. కాని కన్పించటంలేదు. ఏ విధముగా, మట్టిలో కప్పబడిన నీరు మనకు కంటికి కనుపించదు. నీటికి కప్పుకున్న మట్టిని తీసివేసినప్పుడు ఆ నీరు కంటికి కనుపిస్తుంది. భూమిలో సర్వత్రా నీరు యిమిడి వుంటుంది. అయితే యీ మధ్యలో వున్న మట్టియే ఆ నీటిని మనకు మరుగుచేస్తున్నది. అదేవిధముగనే ధర్మమునకు మనకు ఆచరణా అనేది లేకపోవటమే దానికి అడ్డు. ఆచరణయైన సంపూర్ణమైన విశ్వాసము లేకపోవటమే దానికి అడ్డు. గ్రంధప్రచారములు అధికముగా జరుగుతున్నవి. వాక్ప్రచారములు కూడను అధికముగా జరుగుచున్నవి కానీ ఆచరణ స్వరూపమైన ప్రబోధలు సన్నగిల్లి పోయినవి. ఈ చిలక పలుకుల వలన మానవునికి విసుగెత్తి హృదయము వేడెక్కి అనేక విధములైన సందిగ్ధావస్థలో మునిగిపోతున్నాడు

407018803

కేవలం జ్ఞానాదు మనము ప్రచారము ఆచరణరూపమైన రీతిలో మనము ధరింప చేసినప్పుడే అతి పవిత్రమైన మార్గములో, సరైన రూపములో మనకు సాక్షాత్కరిస్తుంది.

భూమి, జలము, అగ్ని, వాయువు, ఆకాశము, కాలము, ఆత్మ, మనస్సు ఇవన్నీ కూడను ద్రవ్యస్వరూపములు. ఇవన్నీ ద్రవ్య పదార్థములైనప్పుడు, ఈ ద్రవ్యపదార్థములనగా యేమంటే తర్కశాస్త్రమునకు సంబంధించినవి. తర్కమనగా క్రియారూపములో నిరూపించేదే తర్కము. కనుకనే మంచి చెడ్డలు అనేవి క్రియారూపములో ఒక విధమైన ఫలితము ను అందిస్తుంటాయి. ప్రతి కర్మకు ఒక ఫలితము వుంటుంది. అదే విధముగనే ఈ మోక్షము ధర్మము అనే స్వరూపాలకు కూడను కొన్ని ఫలితము లుంటున్నాయి. అతను చాలా సద్గుణ వంతుడని ఒక పేరు విన్నామంటే అతని యొక్క గుణముల లోపల వుండిన ప్రవర్తన ఆధారము చేసుకొనియే అతను సద్గుణవంతుడని అంటున్నాము. అతను సాత్విక హృదయుడంటే వాని అతని యొక్క ప్రవర్తన ఆధారం చేసుకొనియే మన మతనిని సాత్విక హృదయుడంటున్నాము. ఏతావతా సత్కర్మల నాధారము చేసుకొనియే అతని మంచి చెడ్డలను మనము ప్రబోధిస్తున్నాము. దుష్ట ప్రవర్తనలో నున్న వానిని దుష్టుడంటున్నాము. సత్కర్మలలో ప్రవేశించిన వానిని సద్గుణ వంతుడంటున్నాము. కనుక గుణక్రియలనేవి మానవునికి అతి ప్రధానమైనవి. గుణ కర్మ స్వరూపమైన వాడే మానవుడు. ఆ గుణ కర్మల నాధారము చేసుకొనియే వర్ణములు సృష్టించినానని కూడను అన్నాడు కృష్ణుడు. అయితే ఈ గుణ కర్మలు మనము యేవిధముగా ఆచరించాలి? గుణములను బట్టి కర్మలు. కర్మలను బట్టి గుణము. విత్తనమును బట్టి చెట్టు. చెట్టును బట్టి విత్తనము. ఇవి రెండు కూడను యేది మొదలు యేది వెనుక అనేది చెప్పటానికి సాధ్యము కాదు. ఇది అన్యోన్యాశ్రయము. అవినాభావ సంబంధము. కనుకనే మన యొక్క గుణములను సద్గుణ స్వరూపులుగా మనము తయారు కావాలి.

రామకృష్ణానంద చెప్పాడు. ఎన్ని దినములనుండో, ఎన్ని సంవత్సరముల నుండో వస్తున్నారు, ఎన్నో ఉపన్యాసములు వింటున్నారు. ఎన్నో ప్రబోధలు మీరు శ్రవణం చేస్తున్నారు. ఎంతకాలమో ఆశ్రమములో నివసిస్తున్నారు. కాని కలిగిన ఫలితము ఏమిటి? సాధించినది ఏమిటి? ఒకటి రెండైనా మనము ఆచరణలో పెట్టి చూపుతున్నామా? లేదు. అందువల్లనే ఇలాంటి ఉపన్యాసములన్నీ కూడను కేవలం హృదయము వేడెక్కించేవే. జీవితముపైన విసుగు పుట్టించేవే. కాలము వ్యర్థము గావించేవే. కర్మలో ఇమడ్చని భావములు కేవలము ఒక కారడవిలో జీవించినవే. మనము యీ రెండు మూడైనను ఆచరణలో పెట్టటానికి ప్రయత్నించేయాలి.

క్షమ, దయ, సత్య, ప్రేమ, సానుభూతులు ఏ దేశము వారైనా, ఏ కులము వారైనా ఇది కాదు అని చెప్పటానికి వీలు లేదు. ఏ దేశమునకైనా, ఏ కాలమునకైనా ఏ వ్యక్తులకైనా ఇవి అత్యవసరమైనవి. ఇవి ఆత్మగుణములు. ఇట్టి గుణవంతుని ఎవరైనా దుష్టుడై హింసించినప్పటికిని, కొట్టినప్పటికిని, తిట్టినప్పటికిని తాను అధర్మమునకు

407018804

[illegible] యీ శిక్షించే వానిని క్షమించే సుగుణమును మనము పెంచుకున్నట్లైతే. [illegible] పెంచుకోవాలి? మనో వాక్కాయములలో కూడను అటువంటి ఆదరించాలి [illegible] తితిక్ష అని చెప్పుతూ వచ్చిరి. ఇట్టి తితిక్షను సాధించలేని మానవుని [illegible] మాత్రము కూడను దివ్యత్వమును సాధించలేదు. క్షమాగుణము ప్రతి మానవునికి అత్యవసరము. అదియే సర్వగుణములకు నాయకత్వము వహిస్తుంది. క్షమ సత్యము, క్షమ ధర్మము, క్షమ వేదము, క్షమ అహింస, క్షమ సర్వస్వము. సర్వలోకములందు కూడను క్షమ అనేది సర్వ స్వరూపమైనది.

అయితే యిట్టి క్షమను మనము సాధించవలెనంటె మనము పూర్వము [illegible] కర్మలు ఎటువంటివి? ద్రవ్యశౌచము, మనో శౌచము, వాక్ శౌచము, క్రియా శౌచము అనగా కర్మ శౌచము. అయితే ద్రవ్యశౌచమంటె ఏమిటి? ధరించే వస్త్రములు [illegible] ఆహారము, వండే పాత్రలు, వుండే గృహము వుపయోగపెట్టే సమస్త పదార్థములు కూడను పరిశుద్ధముగా వుంటుండాలి. ఇదే ద్రవ్యశౌచము అన్నారు. నిత్యజీవితములో మనము యేయే పదార్థములు యెప్పుడెప్పుడు యేవిధముగా వుపయోగపెట్టుకుంటున్నామో ఆ వుపయోగపెట్టుకునే పదార్థములన్నీ పరిశుద్ధముగా వుండాలి. ఇంక మానసిక శౌచము. రాగద్వేషములకు యేమాత్రము అవకాశమివ్వకుండా ద్వేష అసూయాది దుర్గుణములకు స్థానమివ్వకుండా తనకు అపకారము చేసిన వానికి కూడను ఉపకారము చేసే విశాలభావము పెంచుకొని యెలాంటి పరిస్థితులయందు కూడను యితరులను నొప్పించకుండ వుండే గుణమును కల్గివుండటమే యీ మానసిక శౌచము. క్షణక్షణము కూడను మనము యితరుల హృదయాలను బాధింప చేస్తున్నాము, ఇతరులను దూషిస్తున్నాము, ఇతరుల హృదయాలను గాయము చేస్తున్నాము. ఇతరుల మంచి చూచి ఓర్వలేక పోతున్నాము. మనకంటె వున్నత స్థాయిలో వున్నవానిని చూచి కుళ్ళుతున్నాము. ఇదే మానసికమైన మాలిన్యము. ఇట్టి మాలిన్యము మనసులో చేరినప్పుడు యింకవాడు మానవుడే కాడు, దానవుడుగా రూపొందుతాడు. కనుక మనము నిజమైన మానవునిగా నిరూపించవలెనంటె మనము పవిత్రమైన మనస్సును అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. అందరియందు వుండేవ చైతన్యము ఒకటే అనే సత్యాన్ని గుర్తించాలి. నా హృదయములో యెట్టి ఆత్మ వున్నదో, ఎట్టి పవిత్రమైన శక్తులతో వుందో అదే శక్తి, అదే ఆత్మ ఎదుటి మానవునిలో కూడ వున్నదనే సత్యాన్ని గుర్తించాలి. అట్టి ఏకాత్మ భావమును గుర్తించిన వాని మనస్సు పరిశుద్ధముగా వుంటుంది. అట్లుకాక తనకు అవసరమైన విషయములందు మాత్రమే తాను ద్వేషమును క్షమను సాధించుకుంటూ రాక్షసునిగా రూపొందటము మానవత్వానికి విరుద్ధమైనది.

ఇంక వాక్ శౌచము. అనగా సత్యమును పలుకాలి. మృదు మధురముగా మాట్లాడాలి. నొప్పింపక తానొవ్వక తప్పించుకు తిరిగే యుక్తికి మనము పూనుకోవాలి. అతిభాష మనము మాట్లాడరాదు. పరదూషణ చేయరాదు. కనుకనే అసత్యమును, అతిభాష, పరదూ

407018805

[illegible] బాధించే దుష్ట పలుకులు లేకుండా చేసుకోటమే వాక్ శౌచము. [illegible] ఈ వాక్కును అది మాలిన్యము గావించుకొంటున్నాము. ఎప్పుడు చూచినా ఇ[illegible] ఎక్కడ మనము చింతిస్తున్నాము, పలుకుతున్నాము. ఇతరులను నిందిస్తున్నాం [illegible] మాట్లాడుతున్నాము. ఇంతే కాదు మాటలలో ఖడ్గము వలె కలుగును వ్రప[illegible] తున్నాము. ఈ కఠిన మైన మాటలు మనమాలిన్యమును అభివృద్ధి పరుస్తుంది. ఇది మానవ్వునికి సరైన మార్గము కాదు.

ఇంక శరీర శౌచము. జలములో పరిశుద్ధము చేసుకోవాలి. ఈ విధమైన ద్రవ్య శౌచము, మానసిక శౌచము, వాక్ శౌచము, దేహ శౌచము ఈ నాల్గు విధములైన శౌచములు మనము ఆచరించినప్పుడే క్షమ అనే గుణమునకు కొంతవరకైనా అవకాశము లభిస్తుంది. ఈ క్షమ [illegible] కనుపించదు. ఒకానొక సమయమందు అడవి యందున్నప్పుడు భీముడు ద్రౌపది ధర్మజుని దగ్గరకు వచ్చారు. మనకు శత్రువులైన వైరుల విషయంలోపల మనము ఏమాత్రం యోచిస్తున్నామని హెచ్చరించారు. ఈ భీముడు, ద్రౌపది వేసిన ప్రశ్నలకు ధర్మజుడు చిరునవ్వు నవ్వి వారికి శాంతి వచనములు చెప్పి మనకు శత్రువులనే వారే లేరు. మనయొక్క గుణముల తో మనకు శత్రువులు. మన కర్మలే మన శత్రువులు. మన ప్రవర్తనలే మన శత్రువులు కనుక శత్రువులైన దుష్ప్రవర్తన, దుర్భావములు, దుర్గుణములు మనము జయించటానికి ప్రయత్నించాలని బోధించాడు. మన దుష్ట భావములే మనకు ప్రతిబింబించి అవి ఎదుటి మనిషిలో మనకు కనుపిస్తున్నాయి. మనయొక్క బింబము అందులో ప్రతిబింబముగా కనుపిస్తుంది. అంతేగాని అద్దములో మరొక వ్యక్తి లేడు. అట్లనే మనయొక్క భావముల మరొకని హృదయములో మనము చూసుకుంటూ దానినే మనము ప్రతిబింబింప చేసుకుంటూ ఈ దోషములన్నీ అతనివని మనము నిరూపిస్తూ వస్తున్నాము. కనుక మనకు విరోధులెవ్వరూ లేరు. కేవలం కారణాలు మనకు విరోధులని భావిస్తున్నాము. కాదు. కాదు. మన భావముల యొక్క దోషములే. మన యొక్క హృదయములో మంచిగా మనము భావించుకుంటే వారు మనకు మిత్రులే కాగలరు. కూరిమిగల దినములలో నేరములెన్నడును కలుగనేరవు మరి ఆ కూరిమి విరసంబైన నేరములే తోచుచుండు. మిత్రుని గా వుంటున్న భావము మనలో వుంటున్నప్పుడు వాడు మనలను కొట్టినప్పటికిని వాడు నాకు మిత్రుడే. ఏదో తమాషాగా కొట్టాడు లోకానికొట్టాడు. వాడు కొట్టటం చేత నారక్తము చక్కగా సరఫరా జరిగింది. మసాజ్ చేసినట్లయింది. నాకు నొప్పులన్నీ తగ్గాయని మంచి భావముతో వుపయోగపడుతూ వుంటాము. వాడంటే విరోధమైన భావము మనలో చెలరేగిందంటే వాడు ఎక్కడో పోతూ దారిలో యింత పువ్వువేసినా నన్ను చూసే వాడు పువ్వువేశాడనే ద్వేష భావము మనలో పుట్టింగుతుంది. ఈ మిత్రత్వమునకు శత్రుత్వమునకు మన యొక్క హృదయమే కారణముగాని యితరులు కాదనే సత్యాన్ని మనము గుర్తించాలి. తన కోపమె తన శత్రువు, తన శాంతమె తనకు రక్ష, దయ చుట్టంబౌ, తన సంతోషమె స్వర్గము తన దుఃఖమె నరకమందురు. కనుక ప్రతి ఒక్కటి కూడను

407018806

బయట చూస్తున్నది, బయట అనుభవించే మంచి చెడ్డలు రెండూ కూడను మననుండి ఆవిర్భవించిన ప్రతిబింబములే గాని అన్యములు కావు

ఒకానొక సమయములో విదురుడు ధృతరాష్ట్రుని దగ్గరకు వెళ్లాడు. ధృతరాష్ట్రా! నీకు కేవలము చర్మ చక్షువులు లేకపోవటమే గాదు జ్ఞాన చక్షువులంతకంటె లేవు. అతని మనస్సులో సూటిగా నాటుకొని పోయేటట్లుగా కొన్ని కఠిన వాక్యములు ప్రవేపెట్టాడు. నీవు పాండు పుత్రులను మహర్షుల యొక్క సాక్ష్యముతో అంగీకరించావు. పాండు రాజుకు ఈ ఐదుమంది పుత్రులు పుట్టినది ఎవరికి తెలియదు. మహర్షుల యొక్క వాక్యములపైన విశ్వాసములో వీరు పాండు రాజు కుమారులని తాను అంగీకరించాడు. ఇంతే కాదు. దివ్యదృష్టి వుండిన భీష్ముని యొక్క దృష్టి చేతను, వాక్యము చేతను ఈ ధృతరాష్ట్రుడు అంగీకరించి తన చింత పెట్టుకున్నాడు. అయితే వీరి క్షేమము, వీరి అభివృద్ధి నీ కుమారులు అంగీకరించటం లేదు. నీ కుమారులు దుష్టులు, దుర్మార్గులు ధర్మమూర్తులైన పాండవులను హింసించటానికి పూనుకుంటున్నారు. ఈ పుత్ర వ్యామోహం చేతను, అభిమానము చేతను, పుత్రులపై వున్న మమత్వము చేతను నీవు ఈ విధమైన చెడు మార్గము పడుతున్నావు. విషరసమును త్రాగినవాడు ఒక్కడు మాత్రమే మరణిస్తాడు. కాని రాజతంత్రమునందు మనస్సు వికృత మార్గము పట్టినప్పుడు రాజ్యము క్షీణించి పోతుంది. ప్రజలంతా కూడను నశిస్తారు. రాజు కూడను నాశనమవుతాడు. చేతులారా నీవు ఎందుకు ఈ దుష్టుల చేత, దుర్గుణముల చేతను నీ రాజ్యమును మట్టిపాలు గావించుకుంటావు. నీ వంశమునంతా కూడను కూల గొట్టుకుంటున్నావు. ఇది సరియైనది కాదు. సత్యాన్ని గుర్తించమని చెప్పి హెచ్చరించాడు. ఆ వేదనను సహించుకొనలేక ఆవేశము చేత ఇంకా కొన్ని మాటలాడుతూ వచ్చాడు. నీవు జ్యేష్ఠ పుత్రుడవనే భావం చేతను, తనకు రాజ్యము కావాలనే భావము లేకపోవటం చేత పాండు రాజు నీకు పట్టము గట్టాడు. పుట్టు గ్రుడ్డివానికి, పుట్టు చెవిటి వానికి పిచ్చివానికి, స్థిరత్వము లేని వానికి రాజ్యాధికారము లేదు. ఎప్పుడు ఇలాంటి రాజులంతా రాజ్యమేలుతారో ఆనాడు సర్వస్వము ధ్వంసము చేసుకుంటారు. పతితుడైన వాడవు నీవు ఇలాంటి నీకు రాజ్యము కట్టబెట్టటం చేతనే చేతులార నిన్ను నీవు ధ్వంసము చేసుకుంటున్నావు. ధర్మజుని యందు క్షమ అనే గుణము చాలా వుంది. ఆ క్షమాగుణమును నీవు చూసి ధర్మజుడు పిరికివాడని నీవు భావిస్తున్నావు. ఈ క్షమాగుణము కనిపించేది కాదు. ఇది శాంతి లక్షణం, ధర్మజుని యొక్క శిరస్సుకు ఇది ఒక కిరీటము. ఏ క్షణములో ఈ యొక్క క్షమ నిన్ను హతం చేస్తుందో నీవు చెప్పుకోటానికి వీలు లేదు. దానిని పిరికితనముగా నీవు భావించి వారిని హింసించటానికి పూనుకుంటున్నావు. అతి శీఘ్రకాలములోనే పాండవుల యొక్క క్షమాగుణము నిన్ను సర్వనాశనం గావిస్తుంది. అతను చెప్పిన ప్రకారమే ఈ పాండవుల యొక్క క్షమాగుణమే వారికి విజయము సాధింప చేసింది. అప్పుడే పాండవుల యొక్క పవిత్రమైన శక్తి సామర్థ్యములు కూడను జగత్ వ్యాప్తి అవుతూ

407018807

వచ్చాయి. ఈ క్రమమునకు మూలాధారమైనది యీ నాలుగు శౌచములు.

ఈ శౌచములకు ప్రధానమైన ఆధారమే ధర్మము. అయితే యీ ధర్మము నుండే సత్యము ప్రారంభమవుతుంది. సత్యము నుండి తిరిగి ధర్మము ప్రారంభమవుతుంది. విత్తనము నుండి చెట్టు. చెట్టు నుండి విత్తనము. ఈ ధర్మ సత్యములు రెండు కూడను ఒక దాని కొకటి పెనవేసుకున్న అన్యోన్యాశ్రయములు. సత్యం నాస్తి పరో ధర్మః. కనుక యీ సత్య ధర్మముల యొక్క స్వరూపమును మానవుడు ధరించాలి. దీనినే మానవుడు వరించాలి. ఈ రెండింటి ఆధారము తోనే జగత్తును భరించాలి. సన్మార్గములో తరించటానికి ప్రయత్నించాలి. తరించటానికి మార్గములు సత్య ధర్మములే. ధర్మమనగా సదాచరణము. మన యొక్క ప్రవర్తన సక్రమమైనదిగా వుండాలి. ఏదో ధర్మమంటే ధారయతీతి ధర్మః ధర్మో రక్షతి రక్షితః అని అనేక రకములుగా మనము శ్లోకములు చెప్పవచ్చును. కాని సరైన ధర్మము యేమంటే సదాచారమే. సత్ప్రవర్తనే. ఈ ప్రవర్తన సక్రమమైనదిగా వుండినప్పుడు వారి యొక్క జీవితము శాంతివంతమైన జీవితముగా వుంటుంది.

మనము పల్లెలలో ప్రవేశించి లేక పట్టణములలో ప్రవేశించి ధర్మప్రబోధ అనగా ఏమిటి నాయనా పరులను దూషించవద్దు, పరులకు చెడ్డ చేయవద్దు పరులకు హాని చేయవద్దు నీ కర్తవ్యమును నీవు నిర్వర్తించుకో, హృదయాన్ని పవిత్రము గావించుకో అనేవి వారికి మనము బోధించాలి. ఈనాటి జనుల యొక్క మనస్సులు మహా మాలిన్యముతో కప్పబడి, మహా మాలిన్యముతో నిండి వున్నవి. చేప జలములో సంచరిస్తూ వుంది. వున్నది జలములో. తిరిగేది జలములో. జీవించేది జలములో. పుట్టేది జలములో నశించేది జలములో. ఈ విధముగా మనము ఎలావున్నామంటే మనము నిరంతరము దుష్ప్రవర్తనలోనే వుంటున్నాము. దుష్టబుద్ధితో ఆచరిస్తున్నాము. దురాలోచనలే చేస్తున్నాము. దుష్టక్రియలలో మనము పాల్గొంటున్నాము. ద్వేషమనేది చాలా శత్రువు. ఎవరికి మనము చెడ్డ చేయరాదు. చెడ్డను కోరరాదు. ఇది యేదో ఎవరికో మనము చేస్తున్నాము ఎవరికో మనము కోరుతున్నామని అనుకుంటున్నాము. కాదు కాదు యీనాడు నీవు నవ్వుతూ నవ్వుతూ యితరులకు చేసినప్పుడు రేపటి దినము నీవు యేడుస్తూ యేడుస్తూ అనుభవించవలసి వస్తుంది. భవిష్యత్తును లక్ష్యములో పెట్టుకొని వర్తమానంలో జీవితమును గడపాలి. ఉన్నతమైన భావములు దృష్టిలో పెట్టుకొని వర్తమానమనే క్రియలో మనం జీవితము గడపాలి. లక్ష్యము దివ్యత్వము. క్రియ భగవత్ తత్వము. ఈ విధముగా సర్వకర్మలు భగవత్ ప్రీత్యర్థంగా గావించినప్పుడే మన యొక్క జీవితము సార్థకమవుతుంది.

ఎందుకోసం పుట్టాము? ఎందుకోసం జీవిస్తున్నాము? ఎందుకోసం నశిస్తున్నాము? ఈ విధముగా మనలో మనము ప్రశ్నలు వేసుకుంటే వీటన్నింటికి మూలకారణము మన మనో భావములే అని తెలుస్తుంది. కనుకనే మనఏవ మనుష్యాణాం కారణం బంధమోక్షయోః. మన యొక్క దుఃఖమునకు, మన యొక్క ఆనందమునకు, మన బంధ

407018808

మనస్సు హెచ్చుతగ్గులకు మన మనస్సే కారణము.

పరుల తిట్టినంత పాపఫలంబు లబ్బి
పరులు పరులుకాదు పరమాత్ముడగునయా

నీవు నీ ఆత్మనే దూషిస్తున్నావు. పరులను బాధిస్తున్నావు. ఇదియే పెద్ద అజ్ఞానము. ఏకో త్మ సర్వభూతాంతరాత్మ. అలాంటి దివ్యభావాన్ని మనము అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. ఆ దివ్యభావాన్ని పదిమందికి పంచాలి. ఈ భక్తి మార్గాన్ని పెంచాలి. అప్పుడే నీవు దివ్యత్వాన్ని పొందగలవు. కనుక మనము యింకా అనేకవిధమైన మార్గములలో, ఒకరు సన్యాసులు కావచ్చు, ఒకరు సంసారి కావచ్చు. నేను సంసారి సంసారి అని అనుకోవటం కూడను తన భావమే- నేను సన్యాసి సన్యాసి అనుకోటం కూడను తన భావమే. తలంపులు తగిలించుకోటమే గాని తలంపులన్ని భావాలను మనం వదుల్చుకోటానికి ప్రయత్నించటం లేదు. కనుకనే

కాషాయ వస్త్రంబు కట్టిన మాత్రాన
కరతలామలకంబు కాదు భక్తి.
నోటితో మంత్రంబు నుచ్చరించిన తోడ
చేసిన పాపంబు చెదరిపోదు.
గీతను చేపట్టి కేకలు వేసిన
పుణ్యము మనయింట ప్రోగుపడదు
చెప్పుమాటలకు చేసెడి చేతలకు
సఖ్యముండినవాడె సాధువగును
అహము పరనిందయును పాడుకుళ్ళు దీసి
సర్వజీవులందు సర్వేశ్వరుండు ఒక్కడేయన్న
భావంబు మదియందు నిల్పుకున్న
ఆనాడె సాధుసంఘంబు అభివృద్ధి గాంచునయ్యా!

సాధువులు ఎవరు? కాషాయ వస్త్రము వేసుకున్న వారేకాదు. అందరూ కూడా సాధువులే సాధుత్వమనేది సర్వజీవుల యందు వుంటుంది. ఆ సాధుత్వాన్ని మనము పెంచుకోవాలి. సాధువేషాన్ని కాదు. కనుకనే మనలో పవిత్రమైన భావాలను పెంచుకోవాలి. ఈ పవిత్ర భావము చేతనే నిజమైన సాధుత్వము నిరూపిస్తుంది. కనుక మనము వేషాలు ధరించనక్కరలేదు. హృదయాన్ని పవిత్రం చేసుకోవాలి.

రావణాసురుడు కూడా సాధు వేషం ధరించాడు. సీతను అపహరించాడు. కాబట్టి అక్కడ వేషమా దుష్టగుణమా కారణము? దూరం చేసుకోవాలి దుష్టగుణములను. ఇది యీనాడు జగత్తులో సర్వప్రాపకత్వము పొందాలి. ప్రతి మానవుని యందు వుండిన దుర్గుణములను దూరం చేసుకోవాలి. అట్టి దుర్గుణములను దూరం చేసుకోకుండా ఎన్ని జపములు చేసి, ఎన్ని తపములు చేసి, ఎన్ని యజ్ఞములు చేసి, ఎన్ని యాగ

407018809

తపము చేసి, ఎన్ని వేదములు వుచ్ఛరించి, ఎన్ని శాస్త్రములు పఠించినప్పటికిని యేమి ప్రయోజనము లేదు. కనుకనే మొట్టమొదట మనలో వుండిన అదుర్గుణాలను మనం దూరము చేసుకోవాలి. ఏ కించిత్ వుపకారం చేసినప్పటికిని అదే గొప్పగా అభివృద్ధి అవుతుంది. పూర్ణ విశ్వాసమును మనము పెంచుకోవాలి. అది ఒక బాల్యము నుండే మనకు ప్రారంభము అవుతుంది. పెరుగుతూ పెరుగుతూ పెద టావ కోతియా అన్నట్లుగా మన బుద్ధులన్నీ కోతిరూపాన్ని ధరిస్తూ వుంటాయి. ఒక చిన్నకథ వుంది.

ఒక తల్లి, కుమారుడు యిరువురూ జీవిస్తూ వచ్చారు. వీరికి ఎవ్వరూ ఆధారము లేదు. కుమారుడు పుట్టిన తక్షణమే తండ్రి మరణించాడు. అది బీద కుటుంబము. ఆపిల్లవాడిని యేదో ఒక రీతిగా అభివృద్ధి గావించుకొని, చదివించుకొని వాని జీవితానికి తగిన ఆధారము కల్పించాలని తల్లి గొప్ప ఆశ పెట్టుకుంది. పిల్లవాడు ఒకటవ తరగతిలో చేరాడు. తిరిగి ఐదవ తరగతికి వచ్చాడు. ఆరవ తరగతి.. పదవ తరగతికి వచ్చాడు. మంచి మార్కులతో వుత్తీర్ణుడవుతూ వచ్చాడు. ఆ పదవ తరగతిలో పబ్లిక్ పరీక్షలున్నాయి. అందులో వానికి కొంత ఫీజు కట్టాలి. ఫీజు కట్టకుండా పోతే ఆస్కూలులో పరీక్షకి కూర్చోనివ్వరు. తల్లిపోయి ఆ హెడ్మాష్టరును ప్రార్థించింది. అమ్మా! యిది నేను ఏమి చేయటానికి వీలు లేదు. గవర్నమెంటు రూల్సు ఆరీతిగా వున్నాయి. తొంభై రూపాయలు తెచ్చి మీకుమారునికి కట్టాలి. చేతిలో ఒక్కకాసు లేదు. ఏ కూలి చేసినప్పటికి తొంభై రూపాయలు సంపాదించే శక్తి లేదు. ఆమె ఒకనాడు చెట్టుక్రింద కూర్చొని యేడుస్తుంది. నా వలెనే నా కుమారుని జీవితము కూడను వ్యర్థమవుతుందే అని బాధపడుతోంది. పిల్లవాడు పరుగెత్తుకొని వచ్చాడు భోజనానికి, అమ్మ ఏడుస్తున్నది. చూచాడు. అమ్మా! ఎందుకు ఏడుస్తున్నావు అని ప్రశ్నించాడు. పిల్లవానికి చెప్పటానికి ఇష్టం లేదు. కాని యెంతకీయూ పిల్లవాడు వదల్లేదు. కడుపు వున్న సత్యాన్ని చెప్పుకుంది. నాయనా! నిన్ను చదివించే అధికారం లేదు, నీవు కూడా నాతో కూలికి వెళ్ళి పని చేయవలసి వస్తుంది. అదే నా బాధ అంది. నేను బాగా చదువుతాను. నేను స్కూలుకి పోతాను. నేను చదువు మానను అన్నాడు. ఇప్పుడు పదవ తరగతికి తొంభై రూపాయలు నీవు ఫీజు కట్టాలి అని హెడ్మాష్టరుగారు చెప్పారు అని చెప్పింది. అప్పుడు ఆపిల్లవాడు పూర్ణ విశ్వాసముతో వున్నాడు. అమాయకత్వముతో వున్నాడు. ఏ విధమైన కుట్రలు అనే యేమాత్రం లేవు. నిర్మల హృదయముతో వున్నాడు ఆపిల్లవాడు. తల్లి యేమి చెప్తే దానిని దివ్యవాక్యముగా తాను అనుసరించటానికి సిద్ధముగా వున్నాడు. అమ్మా తొంభై రూపాయలు ఎక్కడైనా వున్నవారితో యిప్పిస్తే తరువాత నేను దానిని తీర్చుకుంటాను అన్నాడు. నాయనా! మనకెవరూ దిక్కులేరు యిలా దిక్కులేని వారికి దేవుడే దిక్కు అంది. అతను ఎక్కడ వుంటాడు అమ్మా అని అడిగాడు యీ పిల్లవాడు. అతను సర్వవ్యాపకుడు, మహాశక్తి సంపన్నుడు. సర్వైశ్వర్య స్వరూపుడు. అతని దగ్గర వున్నంత డబ్బు మరెవరి దగ్గరా లేదు. సర్వవిధము

407018810

[illegible] వుంది [illegible] ఆతడే యిస్తున్నాడు. ఆతడే అన్నివిధ
[illegible] అమ్మ కాళ్ళు పట్టుకున్నాడు. అమ్మా! అతను ఎక్క
[illegible] కాళ్ళపట్టుకొని ప్రార్థించుకొని యేదోలాగైనా
[illegible] వస్తాను అని చెప్పాడు. ఆమె చెప్పింది వైకుంఠ
[illegible] అని ఆతని జేబులో యేదో కొన్ని కాసులుం
[illegible] తీసుకున్నాడు. నారాయణుడు అని పేరు వ్రాసి
[illegible] కలంపిల్లలు వైకుంఠము అంటే ఎక్కడ వుంది, నారా
[illegible] అని యీవిధముగా వాదించలేదు పాపం.
[illegible] పోస్టుబాక్సు వద్దకు పోయాడు. ఆ పోస్టు
[illegible] ఈ పిల్లవానికి వేయటానికి అందలేదు. ఎగిరెగిరి
[illegible] కి టికెట్ నుండి పోస్టుమాస్టరు చూశాడు. వచ్చి
[illegible] పోస్టుచేస్తున్నాడు అందలేదని చెప్పి దగ్గరకు వచ్చి ఏమినాయనా
[illegible] యీ బాబు అన్నాడు. సార్! యిది చాలా అర్జంటుసార్ రేపటి
[illegible] ఫోటో కట్టాలి. కాబట్టి త్వరగా పోయి చేరాలి యీ బాబు సహాయం
[illegible] అన్నాడు - సరే యిలాతే నేను వేస్తాను నాకు అందుతుంది అని చేతికి తీసుకున్నా
[illegible] శ్రీమన్నారాయణుడు - వైకుంఠము అని ఎడ్రసు వ్రాసి వుంది. ఈ ఎడ్రసు
[illegible] అని అడిగాడు పోస్టుమాస్టరు. మా అమ్మ చెప్పింది. నాచేతిలో కాసు
[illegible] చదువుకోవాలని ఆశవుంది. ఇప్పుడు లాంఛైరణపాయల ఫోటో కట్టాలి.
[illegible] చాలా శ్రీమంతుడట, అతను సకలైశ్వర్య స్వరూపుడట. అతనిని నేను ప్రా
[illegible] అందువల్ల వ్రాసుకొన్నాను అని చెప్పాడు. పోస్టుమాస్టరుకు కంటివెంట
[illegible], ఎంత అమాయకుడు యీ పిల్లవాడు. ఎంత నిర్మల హృదయుడు
[illegible] హృదయుడు అని అతను చాలా బాధపడి అబ్బాయికి చెప్పాడు. నాయనా!
[illegible] పోస్టు చేస్తాను. రేపటి దినము తొమ్మిదిగంటలకు నీవురా. అతని
[illegible] వస్తుంది. నీవు తీసుకొని పోవచ్చు అన్నాడు. సరే యింటికి పోయి
[illegible]. రేపటి దినము నేను ఫోటో కట్టేస్తా నమ్మా అని అన్నాడు. ఆతల్లి
[illegible] అనుకొని యేమి చెప్పటానికి వీలు లేక తాను నవ్వుకుంటూ వుంది పాపం.
[illegible] తెల్లవారుతుంది అని కాచుకున్నాడు. తెల్లవారిందో లేదో పోస్టాఫీసుకు
[illegible] పదిగంటలకు ఫోటో కట్టాలి. అక్కడినుండి యేదైనా వచ్చిందా అని అడి
[illegible]. ఆ వచ్చింది నాయనా వచ్చింది కాసేపు కూర్చోమని చెప్పి లోపలకు వెళ్ళి లాంఛై
[illegible] కవరులో పెట్టి యిదుగో నీకోసం వచ్చింది తీసుకోమని చెప్పాడు. ఆ కవరు
[illegible] దగ్గరకు వెళ్ళాడు యిదుగో అమ్మా డబ్బువచ్చింది అన్నాడు. తల్లికి
[illegible] వేసింది. ఎవరోడైనా దొంగతనము చేశాడా లేక ఎవరినైనా అడిగాడా

40701881 1

[illegible] ప్రతిష్టలను పాడు చేసుకున్నాడా నా కుటుంబములో గుట్టుగా [illegible] పాడుచేశాడో యేమో అని బాధపడుతూ ఆ పిల్లవానిని [illegible] ఎవరెవ్వరిలో వారి దగ్గరకు తీసుకువెళ్ళమంది. ఈ అబ్బాయి వున్నదున్నట్లుగా [illegible] చెప్పాడు. నేను భగవంతునికి జాబు వ్రాసాను. ఆనారాయణుడు నాకు పంపించాడు [illegible] నేనెక్కడా దొంగతనము చేయలేదు. ఎవరిని నేను అడగలేదు అని సత్యము పలికాడు. పోస్టుమాస్టరు దగ్గరకు వచ్చి యీమె నాయనా యిదంతా నిజమైనా అని [illegible]. అన్న యిది భగవంతుడే పంపించాడు లేకుంటే నాహృదయము చాలా కఠినమైనది. ఆ అబ్బాయి జాబును చూచిన తక్షణమే భగవంతుడే నాకు ఆభావాన్ని కల్గించాడు. [illegible] పంపించాడు, అంతేగాని నేను చేసింది కాదు. నేను నిమిత్త మాత్రుడను [illegible] యొక్క అంతరార్థమేమంటే నిర్మలమైన హృదయముతో [illegible] హృదయములో, సందేహ హృదయుడుగా కాకుండా నిస్సందేహముతో మన [illegible] భగవంతుని ప్రార్థిస్తే యేదో ఒక హృదయంగా దానిని మార్పు చెందించి మనయొక్క [illegible] సఫలంగా చేస్తాడు.

ఆ దేవుడెక్కడ వున్నాడు దైవమెక్కడ వున్నాడు యిదంతా వట్టి పిచ్చి [illegible] వాదోప వాదములలో ప్రవేశపెడితే వున్నదానిని కూడను పోగొట్టుకుంటారు. [illegible] రామకృష్ణులు కూడా చెప్పాడు భగవంతుని నీవు ప్రార్థించాలంటే పసిబిడ్డ మనస్సు నీవు కావాలి. జీసస్ కూడను అంతే చిన్న బిడ్డలను చూచి వారి దగ్గరకు పోయి [illegible] చేసేవాడు. అంతేకాదు నేను కూడను దినమునకు ఒక్క క్షణమైనా యీ చిన్న బిడ్డ మనస్సు వుంటుంటే ఎంత పవిత్రుడు అయిపోయే వాడిని అని అనుకునే వాడు. చిన్న పిల్లల హృదయాలన్నీ దైవ హృదయములే. ఇలాంటి హృదయులుగా మనం తయారు కావాలి తల్లి చెప్పిన మాటలు విశ్వసించాలి. తల్లులు కూడను చెడ్డ భావాలు చెప్ప కూడదు

ఈ విధమైన మార్గములో తల్లి బిడ్డలు అభివృద్ధి గావించినప్పుడు జగత్తు [illegible] పచ్చతోరణములతో తులతూగుతుంది. కళకళలాడుతుంది. కలకాలమున్నుంటుంది. కనుక యీనాడు మంచి తల్లులు మంచి పిల్లలుగా అభివృద్ధి కావాలి. అప్పుడే మన భారతదేశాన్ని ఆదర్శవంతమైన దేశముగా మనము రూపొందింప చేసుకుంటాము మన భావాలు మారకుండా మనము ప్రచారప్రబోధలు యెన్ని చేసినప్పటికిని ప్రయోజనము లేదు. ఎన్ని భజనలు చేసినా ప్రయోజనము లేదు.

కనుక మన భావాల్ని పవిత్రమైనవిగా మనహృదయములో భద్రము చేసుకొని మనము సరైన సాధనలు సలుపుతూరావాలి. కానీ యీ భాధ్యత వయస్సైన భా[illegible]లు వహించి ఎంతో శ్రమపడి, యీవయస్సులో అనేక విధములుగా ప్రయాణములు సలుపుతున్నారు పాపం. సత్యసాయి ధర్మ ప్రచారమనే పేరుతో తాను వూరు వూరు వెళ్ళి, అనేక విధములుగా తనకు తోచినట్లు ధర్మ ప్రబోధలు గావిస్తున్నాడు.

407018812

ఇంకను తో బాటు యీ సచ్చిదానంద మని యీ రామకృష్ణానంద యింకా అనేక మంది సన్యాసులందరూ చేరి యీ మార్గము లోపల చాలా వుత్సాహముతో, వుత్తేజముతో వస్తున్నారు. వారి హృదయములు చాలా పవిత్రమైనవి. వారు యికపైన అన్నీ కూడను అనవసరమైన పాతవి రోతవి అన్ని పూర్తి ఎత్తివేసి నూతనమైన మార్గములో ప్రవేశించి యీ దివ్యమైన [illegible] దీక్షను బూని సద్వినియోగము గావించి సార్థక మార్గాన్ని అందుకుంటారని నేను ఆశిస్తున్నాను. ఏది చేసినా భగవత్కర్మగా భావిస్తూ వుండండి. శరీరము ఒక నిమిత్త మాత్రముగా విశ్వసించాలి. ఇదే నిజమైన సమాజసేవ. మనము యిదే జపము చేసుకుంటున్నాం, ధ్యానము చేసుకుంటున్నాం అంటే అదికూడ స్వార్థమే.

తాను మోక్షంబు కోరుట స్వార్థమగును
తోనే తరియింప గోరుట ధర్మమగునా.

అందరితో బాటు పదిమంది తరించాలని విశాలభావాన్ని పెంచుకోవాలి. ఈ సంకుచితమైన భావము దూరము నెట్టాలి. విశాలమైన ప్రేమను పెంచుకోవాలి. ఈనాడు మనము పెంచుకోవలసింది అదే. ఈ ప్రేమ లేకుండా ద్వేషముతో, అసూయతో క్రోధముతో మన జీవితాన్ని వ్యర్థము చేయకూడదు. మీరందరు ముఖ్యముగా నేడు గమనించవలసినది ఒక్కటి. ఒకటి రెండైనా కూడను మీరు ఆచరణలో పెట్టి అనేక వేలమైళ్లనుంచి వచ్చి అనేక విధములైన శాంతిని పొంది పోతుంటే సమీపములో వుండి కూడను మీరు అశాంతిని అనుభవిస్తున్నారంటే నిజముగా యిది దురదృష్టమనే చెప్పాలి. కమలము పైన కప్పలే వుంటున్నారు కాని ఎక్కడనుంచో వచ్చిన తుమ్మెద ఆ మాధుర్యాన్ని త్రాగి పోతున్నది. ఈ విధముగా మీరు కూడను త్రాగటానికి ప్రయత్నించండి. సమీపముగా వుంటున్నారే గాని మాధుర్యాన్ని మీరు అనుభవించటం లేదు. అనుభవించాలని ఆశ మీలో అధికముగా ప్రవేశించటము లేదు, యిది సరికాదు. సరికాదు. సరికాదు. ఏకించిత్తైనా ప్రయత్నము చేసి ఆ దివ్యత్వాన్ని అనుభవించటానికి పూనుకోండి. ఇంక రేపు ఎల్లుండి కూడను యీ ధర్మప్రచార ప్రబోధల యొక్క తత్వాన్ని అనేకమంది సన్యాసులు వస్తున్నారు. వారుకూడా యెంతో వుత్సాహపూరిత హృదయాలతో యీ ప్రచారము చేయటానికి కంకణము కట్టుకున్నారు. ఇది దిగ్విజయముగా సాధించగలరు. సాధించటానికి తగిన సౌకర్యములు స్వామి చేయగలడని నేను అనేక విధములుగా ఆశీర్వదిస్తూ ఆశిస్తూ యీ నా ప్రసంగాన్ని విరమిస్తున్నాను.